

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2012

Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση της Τετάρτης, 12 Σεπτεμβρίου 2012, του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. κατέληξε μετά από συζήτηση στα εξής:

Οι εξαγγελθείσες βάναυσες μισθολογικές περικοπές αποτελούν ένα ακόμη χτύπημα στους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Η πολιτεία απαξιώνει για άλλη μια φορά το δημόσιο Πανεπιστήμιο και τους λειτουργούς του οδηγώντας τους στο μαρασμό και την εξαθλίωση. Εδώ και πολλά χρόνια το αποκλειστικά μισθοσυντήρητο διδακτικό προσωπικό της Φιλοσοφικής Σχολής και οι συνάδελφοι στα ελληνικά Πανεπιστήμια υφίστανται σταθερή και εξουθενωτική μείωση των εισοδημάτων τους, σε προκλητική δυσαναλογία με τα προσόντα τους και το λειτούργημα που επιτελούν. Η διαβίωσή τους καθίσταται προβληματική, γεγονός που μπορεί να αποβεί σε βάρος του διδακτικού, ερευνητικού και διοικητικού τους έργου. Η αφόρητη αυτή κατάσταση πρέπει επιτέλους να γίνει κατανοητή από τους ιθύνοντες.

Αυτή η επίθεση στο εισόδημα των πανεπιστημιακών δασκάλων δεν είναι καθόλου τυχαία, καθώς σχετίζεται στενά με την επιθετική πολιτική των τελευταίων κυβερνήσεων εναντίον του δημόσιου και δωρεάν Πανεπιστημίου με σκοπό την άλωση και τελικά τη διάλυσή του προς όφελος της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Βασικό μοχλό για την επίτευξη αυτού του σκοπού αποτελεί το πρόσφατα ψηφισμένο θεσμικό πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι νόμοι 4009/2011 και 4076/2012. Μολονότι ύστερα από τον τεράστιο αγώνα της πανεπιστημιακής κοινότητας η σημερινή κυβέρνηση αναγκάστηκε να επιφέρει τροποποιήσεις στον αντισυνταγματικό και ανεφάρμοστο Ν.4009/2011, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο Ν.4076/2012 ανέτρεψε ή βελτίωσε επαρκώς τις βασικές προβληματικές διατάξεις του προηγούμενου. Ο Ν.4076/2012 αποτελεί προέκταση του Ν.4009/2011, επιβάλλοντας ταυτόχρονα την ταχύτερη εφαρμογή του. Στην πραγματικότητα δεν έχει αλλάξει τίποτα επί της ουσίας όσον αφορά τη σχεδιαζόμενη μετάλλαξη του Πανεπιστημίου.

Παράλληλα, η κατάσταση στα ελληνικά Πανεπιστήμια διαρκώς επιδεινώνεται. Οι τεράστιες περικοπές στη χρηματοδότησή τους τα έχουν οδηγήσει σε οικονομική ασφυξία με ορατό τον κίνδυνο αναστολής της λειτουργίας τους. Την ίδια ώρα 883 εκλεγμένοι νέοι συνάδελφοι παραμένουν αδιόριστοι και είναι αναγκασμένοι να περιμένουν δύο, τρία ή και πολύ περισσότερα χρόνια μέχρι να διοριστούν. Η καινούρια γενιά επιστημόνων εξοντώνεται και εξαναγκάζεται στην αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων βιοπορισμού ή στη μετανάστευση σε χώρες της αλλοδαπής, γεγονός που αποστερεί το ελληνικό Πανεπιστήμιο από υψηλής ποιότητας νέο επιστημονικό προσωπικό.

Επιπλέον, δεν προκηρύσσονται νέες θέσεις διδακτικού προσωπικού, δεν δίνονται πιστώσεις για συμβασιούχους διδάσκοντες με το Π.Δ. 407/80, με

αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί τεράστιο πρόβλημα διδακτικών κενών, τα οποία υπονομεύουν την ακαδημαϊκή λειτουργία σε όλες τις διαστάσεις και τις εκφάνσεις της. Και όλα αυτά, τη στιγμή που η φοιτητική μέριμνα είναι διαλυμένη και η κυβέρνηση επιβάλλει δίδακτρα σε όλα τα μεταπτυχιακά προγράμματα, ενώ απειλείται η επιβολή διδάκτρων στις προπτυχιακές σπουδές και η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων. Ταυτόχρονα, με το σχέδιο «Αθηνά» κυφορείται η με αντιακαδημαϊκά και αντιεπιστημονικά κριτήρια κατάργηση πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, Σχολών και Τμημάτων.

Τα μέλη του Συλλόγου δηλώνουν σε όλους τους τόνους και προς όλες τις κατευθύνσεις την απόφασή τους να αγωνιστούν για δίκαιες και αξιοπρεπείς αποδοχές και για ένα Πανεπιστήμιο που θα υπηρετεί τα υψηλά ιδεώδη της παιδείας και όχι τους νόμους της αγοράς. Για το λόγο αυτό η Γ.Σ. του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. αποφασίζει:

- να πραγματοποιήσει απεργία από την Πέμπτη 13 Σεπτεμβρίου 2012 μέχρι και την Τετάρτη 19 Σεπτεμβρίου 2012, οπότε και θα συγκληθεί εκ νέου γενική συνέλευση για να σταθμίσει τις εξελίξεις και να καθορίσει την περαιτέρω στάση του Συλλόγου
- να οργανώσει σε συνεργασία με τους φοιτητές και τους διοικητικούς υπαλλήλους εκδήλωση με σκοπό την ενημέρωση της κοινής γνώμης σχετικά με τα προβλήματα που ταλανίζουν και απειλούν το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο
- να βρίσκεται σε διαρκή συνεργασία και συντονισμό με τις πανεπιστημιακές αρχές και τους άλλους Συλλόγους Δ.Ε.Π. της χώρας προκειμένου ο κοινός αγώνας να έχει μεγαλύτερη δυναμική και αποτελεσματικότητα.